

AUM NAMO BHAGAVATE VASUDEVAYA

HINDU FUNERAL RITES

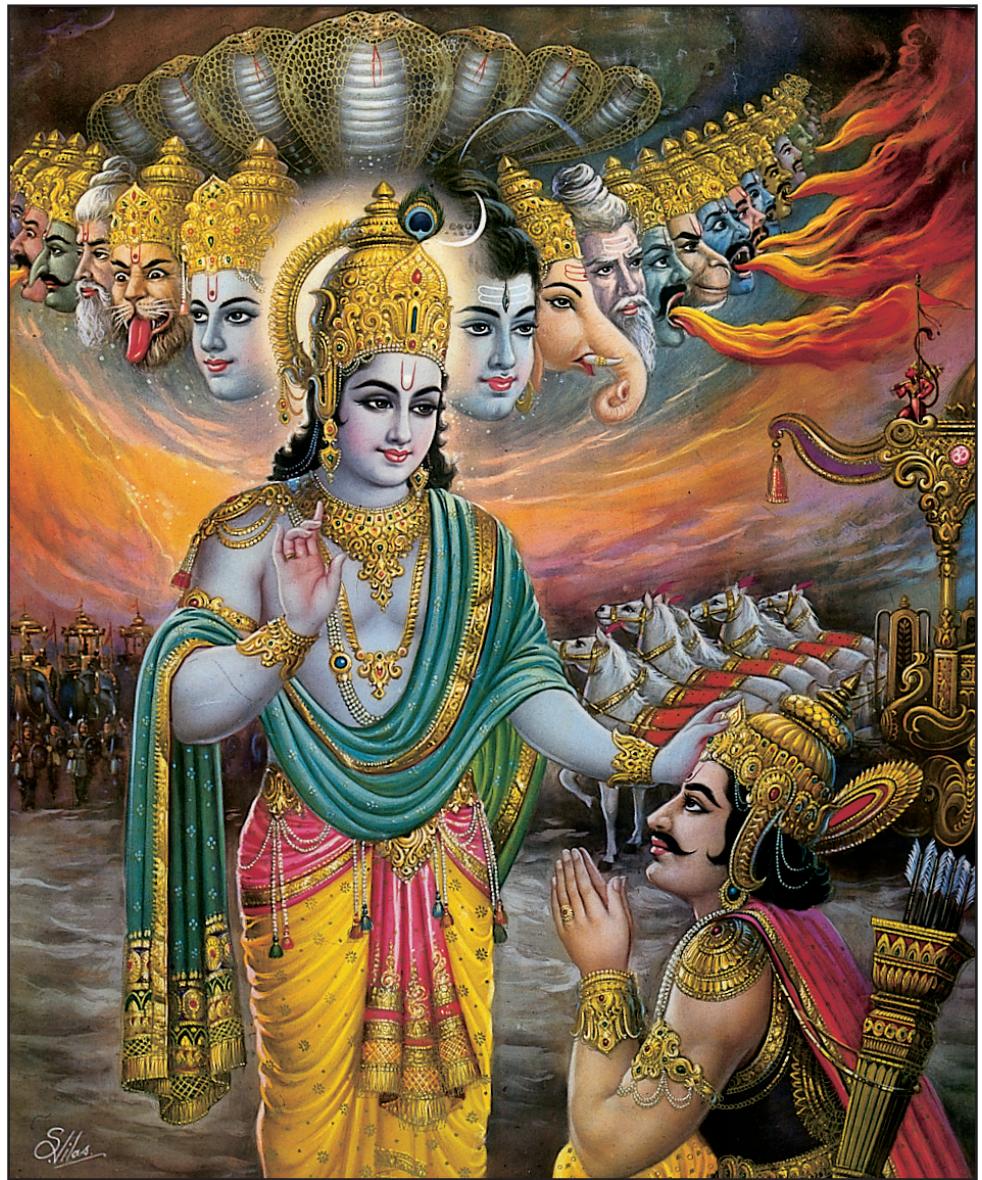
(Hindu Antyeshti Samskaar)

अन्त्येष्टि संरक्षण और प्रार्थना
અન્ત્યેષ્ટિ સંરક્ષણ અને પ્રાર્થના

Published by

Vishwa Hindu Parishad (Yorkshire)
3 The Boundary, Bradford BD8 0BQ
West Yorkshire, England
<http://vhp.org.uk/lastriteservices/>

Arjuna addressed Krishna: "You are the Supreme Brahman, the ultimate, the supreme abode and purifier." (Shrimad Bhagavad-Gita 10-12)

ISBN 978-1-8380237-0-6

1st Published 1989
Revised edition 1994
Revised edition 2020

© Vishwa Hindu Parishad (Yorkshire)

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electroic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, with the prior written permission of the Vishwa Hindu Parishad (Yorkshire).

Outside back cover picture courtesy of I.S.K.C.O.N

Distributed by:
Hindu Sahitya Kendra
46 Loughborough Road, Leicester LE4 5LD

Printed by:

EVOLUTION
PRINT AND DESIGN LIMITED

Evolution Print & Design Ltd
143 Cavendish Road, Leicester LE2 7PJ
Email: sales@evolutiondc.co.uk | Website: www.evolutionprintmanagement.com

CONTENTS

Hindu Funeral rites (introduction)	E1	G1	H1
Funeral rites (a brief resume of the			
Hindu Antyéshti Samskaar	E2	G1	H1
Vedic Ritual Hymns	E3	G3	H3
Procedures at the Cremation Hall	E4	G5	H5
According to Shrimad Bhagavad-Gita	E5	G5	H5
According to Shri Ishopanishad	E8	G7	H7
Invocation	E8	G8	H8
Address to the audience	E9	G8	H8
For Jain Hindus	E10	G8	H8
Prarthana - Prayer	E9	G10	H10
Shanti-Paath	E9	G10	H10

E = ENGLISH | G = GUJARATI | H - HINDI

HINDU FUNERAL RITES

INTRODUCTION

The Supreme Lord is the creator of all living-beings. Hence He is our Eternal Father. He is the Paramatma (Eternal Supreme-Soul) and the source of Brahman (Embodiment of Eternal Energy of the Supreme Lord). Jivatma (living-soul) is a fragment of the Brahman and is an eternal servant (Param-sevak) of the Supreme Lord. The eternal servant who wrongly desires to be the master and seeks independence, incarnates as a conditioned soul in the material world, the place full of misery and anxiety. Material world is part of Prakriti (Nature) and is temporary and constantly changing like a moving wheel. The living soul, having taken birth, passes through each and every species of life, numbering 8,400,000. Finally, the living soul gets the human body (Manushya) - the living being capable of controlling the mind. God has made the human being in his own image providing all qualities to enable him to realise divine consciousness. "Hey Krishna, Karuna Slndhu, Din Bandhu, Jagat Pate" - The Supreme Lord Shri Bhagavan Krishna who is the most merciful and the most benevolent has endowed the human body to Jivatma out of compassion and yet given another opportunity to revive the eternal relationship as a true servant.

When a person dies, it is the body alone that dies which is made of five elements. The life-force within the body, called the Soul, is pure eternal energy and continues to exist. With its storehouse of Karma and Prarabdha-Karma (deeds of present and previous lives) the Soul leaves the body, and at a time ordained by the Supreme Lord, re-enters the body of a baby about to be born. This re-entry is called reincarnation of soul or rebirth. The souls of persons who take complete refuge to the will of Supreme Lord, will be redeemed to His Kingdom to live a life of eternal bliss.

FUNERAL RITES

(A Brief Resume of the Hindu Antheshti Samskaar)

From birth to death of a person there are sixteen Samskaars (sacraments) performed as thanks-giving to the Supreme Lord who endowed us with everything. Antyeshti is the last of the sacraments.

The Jiva-Atma (the living-soul) re-enters the new body according to the present and past deeds. Final salvation (Mukti) to the soul is to go back to the kingdom of the Supreme Lord (Vaikuntha) to live eternally, having obtained liberation from cycle of birth and death. The body, on the contrary, is perishable and is made of five prime elements (Pancha-mahabhoot). During the period of soul presiding over the body, several subtle energies enter and function. According to Yajurveda, oblations are offered to the following sixty-three elements; "the five airs of vitality with their strength; the earth; the firmament; the heavenly region; the ten directions; fire; air; the sun; the moon; the asterisms; purity; the two eyes; the two ears; hair; skin; blood; fat; flesh; sinews; bones; marrow; semen; rebirth; perseverance; good effort; various activities; uplift; the waters; the navel; the tongue; cleanliness; purifying; enlightenment; sadness; austerity; agencies of austerity; day; vengeance; repentance; medicine; time; death; the supreme spirit; physical forces; spiritual forces; eternal space."

The dead person, if male, should be bathed by males and if female, should be bathed by females. Sandal-wood paste should be applied to the body which is draped in new clothes. It is customary to use the following for burning: saffron, musk, sandal-wood, camphor and ghee (purified butter). The head of the body should be pointing to the north. Oblations are offered to the body by the eldest son or nearest male relative who also lights the funeral pyre. The ashes are immersed in the holy waters of river Ganga, Yamuna etc.

The close relatives adhere to ten days mourning. Priest is asked to perform rituals (Pindadaan - offering cooked rice-balls) on the 11th and 12th day when the soul migrates to next destination. In the course of these rites, it is customary in some house-holds to feed the brahmans and to give alms to the poor to ensure eternal peace for the departed soul. On the 13th day, friends and relatives are invited to join for congregational singing in praise of the Supreme Lord and sweets are distributed or meals served after offering to God Almighty, as prasaad.

Person conducting the sacrament is called 'Purohit' or Panditji. He starts chanting hymns of invocation to propitiate the appropriate energies of the Supreme Lord - for good omen, purification of water and other materials to be used in the rites.

Panditji recites 15th chapter of Shrimad Bhagavad-Gita - Purushottama Yoga (the Yoga of the Supreme Lord) - to enlighten the departed Soul as well as the assembled people. Purushottama Yoga deals with the conditioned life of struggle of Jivatma in the material worlds compared to the spiritual realm where every living entity is infallible. Those Jivatmas who reach the Supreme Abode of the Lord, never return to the material world and live a life of eternal bliss.

In the case of Sikh tradition, they Hymn of Praise (Sohila) in the Sacred Shree Guru Granth Sahib, a prayer usually recited at bedtime, is chanted. Part of the prayer says: "Those, who are God's Own, are Merged in His Name; They've cast away the pangs of birth and death. I have found God, the Deathless, whose Glory rings through all the worlds and universes." In the case of the Jain Hindus the Sacred Kalpasutra is narrated for the peaceful Nirvana of the departed soul.

VEDIC RITUAL HYMNS

The following steps are taken to prepare the material remains of the deceased for cremation by the Purohit/Pandit:

1. The rites depend on time, place and circumstances. The body should be brought home from the funeral directors.
2. The dead body should be placed in such a way so that the head is towards the North and the feet towards the South.
3. The next of kin should be asked to come to perform the rites.
4. A dipak (lamp) should be lit and placed on the right side of the body in close proximity to its head.
5. Some grain should be put near the body by the dipak (lamp).
6. Next of kin should be made to sit on the right side to offer pindas to the departed soul. The pindas consist of a mixture of wheat flour, linseed (til) and sugar. Six pindas are offered to the body by placing them on the ground or on the chest. Nobody should cry at the time of pinda ceremony. Six pindas which are meant for body, exit door, cross road, resting place, cremation place and pyre are to be placed in the coffin box.
7. Then this Sankalpa is recited:-

Today.....Day.....Month.....Paksha (Krishna or Shukla)

Name.....Gotra.....Pretasua, Pretatva

*Nivrittyartham uttam LOKA PRAPRTYARTHAM
Anurdhvadaihika Karma Krishye*

8. Then the next of kin takes flowers or dry grass (Kusha) to sprinkle water over the body and this mantra should be recited:-

OM APO HISHTHA MAYO BHUVAH TAN OORJE DADHATANA
MAHERANAYA CHAKSHASE
OM YO VAH SHIVATAMO RASASTASYA BHAJAYATE HA NAH
USHATEERIVA MATARAH TASMA ARANGAMAMAVO
YASYA KSHAYAYA JINVATHA
APO JANAYATHA CHA NAH

9. Then put Tulsi leaves in the Ganga water and pour some in the mouth of the body, reciting three times these mantras:-

- a. Aum KESHAVAYA Namah
- b. Aum Narayanaya Namah
- c. Aum Madhavaya Namah

Put Tulsi mala round the body's neck, put sandal paste on the forehead and place sandal wood and sandal powder. Then ghee offerings are made, like Agni hotra, to the body reciting these mantras:-

Aum Prajapataye	Swaha Idam Prjapataye	Namah
Aum Indraya	Swaha Idam Indraya	Namah
Aum Aganaye	Swaha Idam Agnaye	Namah
Aum Somaya	Swaha Idam Somaya	Namah
Aum Yamaya	Swaha Idam Yamaja	Namah
Aum Mrityave	Swaha Idam Mrityave	Namah
Aum Brahmane	Swaha Idam Brahmane	Namah

After this, three more offerings of ghee are made with these mantras:-

Aum Bhooḥ	Swaha Idam Agnaye	Namah
Aum Bhuvah	Swaha Idam Vayave	Namah
Aum Svah	Swaha Idam Sooryay	Namah

10. After this, give offering with the Havan Saamagri reciting this mantra:-

AUM AYURYAGNENE KALPATÁM	PRÁNO YAGNENA KALPÁTM
CHAKSHUR YAGNENE KALPATÁM	SHROTRAM YAGNENA KALPATÁM
VAGYAGNENA KALPATÁM	MANO YAGNENA KALPATÁM
ATMA YAGNENA KALPATÁM	BRAHMA YAGNENA KALPATÁM
JYOTIR YAGNENA KALPATÁM	SVAR-YAGNENA KALPATÁM
PRISHTAM YAGNENA KALPATÁM	YAGNO YAGNENA KALPATÁM

11. After this take a dry coconut, fill it with til seeds and ghee, place on the forehead and recite these mantras:-

ASOU SWARGÁYA LOKÁYA SWÁHÁ JVALATU PAAVAKE

12. Pour ghee dhaaraa and recite these mantras:-

OM VASOH PAVITRAMASI SHATADHÁRAM VASOH
PAVITRAMASI SHATADHÁRAM VASOH PAVITRAMASI SAHASTRADHÁRAM
DEVASTVÁ SAVITÁ PUNÁTU VASOH PAVITRENA SHATADHÁRENA SUPTAVA
KÁMADHUUKSHVAH SWÁHÁ

13. After this the body should be taken to the Cremation ground. On the way the following mantras should be recited:-

1. RÁMA NÁMA SATYA HAI
2. HARI AUM TAT SAT
3. AUM NAMAH SHIVAAYA
4. SHRI RAAM JAYA RAAM JAYA JAYA RAAM

PROCEDURES AT THE CREMATION HALL

These mantras are to be recited at the Cremation Hall before the body when the whole assembly sits down:-

Maha-Mrityunjaya Mantra

Om Trayambakam Yajaamahe Sugandhim Pushtivardhanam
urvaarukamiva Bandhanam Mrityor Muksheeyamaamritaat.

We worship the Three-Eyed One (Lord Shiva), who is fragrant and nourishes well all beings. May he liberate us from death for the sake of immortality, even as the cucumber is served from its bondage to the creeper.

ACCORDING TO SHRIMAD BHAGAVAD-GITA

श्रीभगवानुवाच ।
अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।
गतासूनगतासून्त्वं नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥ ११ ॥

sri bhagavanuvaca
asocyananvasocastvam
prajna-vadamshca bhashase
gatasunagatasumsca
nanushocanti panditah

Sri Bhagavan Said: Arjuna, you grieve over those who should not be grieved for and yet speak like the learned? Wise men do not sorrow over the dead or the living.

देहिनोडस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ।
तथा देहान्तरप्राप्तिर्धर्स्तत्र न मुह्यति ॥ १३ ॥

dehinosmin yatha dehe
kaumaram yauvanam jara
tatha dehantara praptir
dhirastatra na muhyati

Just as boyhood, youth and old age are attributed to the soul through this body, even so it attains another body.

The wise man does not get deluded about this.

अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततम् ।
विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १७ ॥

avinasi tu tadviddhi
yena sravamidam tatam
vinasamavyayasyasya
na kascikartumarhati

Know that alone to be imperishable, which pervades this universe; for no one has power to destroy this indestructible substance.

अन्तवत्तन्त इमे देहा नित्यस्योक्ताः शरीरणः ।
अनाशिनोडप्रमेयस्य तस्मायुध्यस्व भारत ॥ १८ ॥

antavanta ime deha
nityasyoktah saririnah
anasino prameyasya
tasmat yudhyasava bharata

All these bodies pertaining to the imperishable, indefinable and eternal soul are spoken of as perishable; therefore, Arjuna fight!

न जायते म्रियते वा कदाचि-
 न्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ।
 अजो नित्वः शाश्वतोऽयं पुराणो
 न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ २० ॥

na jayate mriyate va kadacin-
 nayam bhutva bhavita va na bhuyah
 ajo nityah sasvato'yam purano
 na hanyate hanyamane sarire

The Soul is never born nor dies; nor does it become only after being born. For it is unborn, eternal, everlasting and ancient.

Even though the body is slain, the soul is not.

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय
 नवानि गृहाति नरोऽपराणि ।
 तथा शरीराणि विहाय जीर्ण-
 न्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥ २२ ॥

vasamsi jirnani yatha vihaya
 navani grhnati naro parani
 tatha sairaji vihaya jirnany
 anyani samyati navani dehi

As a man shedding worn-out garments, takes other new ones,
 likewise the embodied soul, casting off worn-out bodies,
 enters into others which are new.

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।
 न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥ २३ ॥

nainam chindanti sastraj
 nainam dahati pavakah
 na cainam kledayantyapo
 na posayati marutah

Weapons cannot cut it nor fire burn it; water cannot wet
 it nor can wind dry it.

अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ।
 तस्मादेवं विदित्वैवं नानुशोचितुर्महसि ॥ २५ ॥

avyakto'yamacintyo'yam-
 avikaryo'yamucyate
 tasmadevam viditvainam
 manusocitumarhasi

This soul is unmanifest; it is unthinkable; and it is spoken of as immutable.
 Therefore, knowing this as such, you should not grieve.

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युध्रुवं जन्म मृतस्य य ।
तस्मादपरिहार्येऽर्थं न त्वं शोचितुमहसि ॥ २७ ॥

jatasya hi dhruvo mrtiyur-
dhruvam janma mrtasya ca
tasmadapariharye'rthe
na tvam socitumarhasi

For in that case death is certain for the born and rebirth is inevitable for the dead. You should not, therefore, grieve over the inevitable.

देही नित्यमवध्योऽथं देहे सर्वस्य भारत ।
तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमहसि ॥ ३० ॥

dehi nityamavadyo'yam
dehe sarvasya bharata
tasmat sarvani bhutani
na tvam socitumarhasi.

Arjuna, this soul dwelling in the bodies of all can never be slain; therefore you should not mourn for anyone.

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
यः प्रयाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ ५ ॥

anta-kale ca mameva
smaranmuktva kalevaram
yah prayati sa mad-bhavam
yati nastyatra samsayah

He who departs from the body, thinking of Me alone even at the time of death, attains My state; there is no doubt about it.

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराण-
स्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ।
वेतासि वैद्यं च परं च धाम
त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ॥ ३८ ॥

Tvamadi-devah purusah puranas-
tvamasya visvasya param nidhanam
vettasi vedyam ca param ca dharma
tvaya tatam vishvamananta-rupa

Arjuna said; You are the original Personality of Godhead, You are the only sanctuary of this manifested cosmic world. You know everything and you are all that is knowable. You are above the material modes. O limitless form! This whole cosmic manifestation is pervaded by you!

ACCORDING TO SHRI ISHOPANISHAD

वायुरनिलममृतमवेदं भस्मान्तं शरीरम् ।
ॐ क्रतो स्मर कृतं स्मर क्रतो स्मर कृतं स्मर ॥ १७ ॥

vayur anilam amrtam
athedam bhasmantam sariram
om krato smara krtam smara
krato smara krtam smara

Let this temporary body be burnt to ashes, and let the air of life be merged with the totality of air. Now, O my Lord, You are the ultimate beneficiary, please remember all that I have done for you.

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मजुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ॥ १८ ॥

agne naya supatha raye asman
visvani deva vayunani vidvan
yuyodhyasmaijuhuranameni
bhuyistham te nama uktim vidhema

O my Lord, powerful as fire, omnipotent one, now I offer You all obeisances and fall on the ground at Your feet. O my Lord, Please lead me on the right path to reach You, and since You know all that I have done in the past, please free me from the reactions to my past sins so that there will be no hindrance to my progress to reach You.

INVOCATION

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ १७ ॥

om purnamadah purnamidam
purnat purnamudacyate
purnasya purnamadaya
purnamevavasisyate

The personality of Godhead is perfect and complete, and because He is completely perfect, all emanations from Him, such as this phenomenal world, are perfectly equipped as complete wholes. Whatever is produced of the complete whole is also complete in itself. Because He is the complete whole, even though so many complete units emanate from Him, He remains the complete balance.

ADDRESS TO THE AUDIENCE

Dear Brethren, grieve not! Grieving for the departed soul, disturbs the peace of mind and increases attachment to the material body which is indeed perishable. By mourning we disturb the soul of the departed. In response to hankering the soul returns back, yet to another perishable body, which suffers again, birth, disease, old age and death, leading a life, full of anxiety, in this material world.

Let us offer our prayers to our saviour, Shri Bhagavan Krishna, to shower His choicest blessings on the dear departed soul of Shriman/Shrimati/Kumari..... to forgive his/her trespasses and to redeem the soul to His Kingdom - "Vaikuntha" - to live a life of bliss for ever and also we pray to the Supreme Lord to give strength and fortitude to the relatives and friends.

PRARTHANA (Prayer)

शांताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशम्
विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभांगम् ।
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यम्
वदे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥

Shaantaakaaram; bhujaga-shayanam; padma-naabham: surésham vishwa-dhaaram: gagana-sadri sham; megha-varnam; shubhangam; lakshmi-kaantam; kamala-nayanam; yogibhir-dhyananagamyam; vandé vishnum bhava-bhaya-haram; sarva-lokaika-naatham.

Obeisance to Shri Bhagwan Vishnu who is extremely peaceful in form; who is reclining on the serpent Shri Shesha Nag; who has the lotus in His navel; who is the Supreme Lord of all celestials and is the support of the entire universe; who is all-pervading like the sky; whose colour resembles the blue cloud, all of whose limbs are most beautiful and auspicious; whose eyes are like the lotus petal; who is the Lord of Shri Lakshmi; the Goddess of Wealth and Good-Luck; who is attained by the Yogis through meditation; who is the Supreme Lord of all the universe; and is the liberator of the fear of repeated birth and death in the material worlds.

AUM NAMO BHAGAVATÉ VASUDÉVAYA (repeat 3 times)

SHANTI PAATH

ॐ द्यौः शांतिरन्तरिक्षः शांतिः पृथिव शांति रापः शांतिरोषधयः शांतिः ।
वनस्पतयः शांतिर्विश्वेदेवा शांतिः । ब्रह्म शांतिः । सर्व शांतिः ।
शांतिरेव शांतिः सामा शांतिरेधि ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

Om Dyauh Shantih; Antarikshah Shantih; Prithivi Shantih; Rapah Shantih;
Roshadhayah Shantih; Vanaspatayah Shantih; Vishvédéyah Shantih;
Brahma Shantih; Sarvam Shantih; Shantiréva Shantih; Sama Shantirédhi,
Om Shantih, Shantih, Shantih!

PEACE INVOCATION

O Supreme Lord! Thy celestial regions are full of peace and harmony; peace reigns on Thy earth and Thy waters. The herbs and trees are full of peace. All Thy forces of nature are full of peace and harmony. There is peace and perfection in Thy eternal knowledge; everything in the universe is peaceful and peace pervades everywhere though Thy grace. O Supreme Lord! the Embodiment of Peace, grant us peace! grant us peace! grant us peace!!!

FOR JAIN HINDU

NAVKAR MANTRA

NAMO ARIHANTANAM

NAMO SIDDHANAM

NAMO AYARIYANAM

NAMO UVAJJHAYANAM

NAMO LOE SAVVA SAHANAM

ESSO PANCH NAMUKKARO

SAVVA PAVAPPANASANO

MANGALANAN CHA SAVVESIM

PADHAMAM HAVAI MANGALAM

Namo Arihantanam

This means that we bow to that person who has conquered his inner enemies. If we can get rid of our anger, greed, fear, ignorance etc, we have conquered the enemy within.

Namo Siddhanam

This means that we bow to the person who is "Siddha", who is perfect. In him there are novices, he is purer than light and full of bliss, knowledge, vision and is immortal.

Namo Ayariyanam

This means that we bow to the "Acharyas". These are people who practise first and then preach. They are the preceptors.

Namo Uvajjhayanam

This means that we bow to the person who is an "Upadhyaya". This is a person who is constantly near knowledge, who studies, meditates, self-introspects and is enlightened with knowledge.

Namo Loe Savva Sahanam

This means that we bow to all the saints and "Sadhus" in this world without discrimination and relevance to their cast, colour and nation.

Esso Panch Namukkaro

Savva Pavappanasano

This means that we bow to the above five "mantras" and remove all sins and dust from our life.

**MANGALANAN CHA SAVVESIM
PADHAMAM HAVAI MANGALAM**

This means that this is the holiest of the "mantras", the most divine and pure.

ANJALIGEET

HE NATH JOD HATH PAYE PREMATHI SAU MANGIYE
SHARAN MALE SACHUN TAMARUN AE RHUDAYATHI MANGIYE
JE JIWA AVYO APA PASE CHARABMAN APANAVJO
PRAMATMA AE ATMANE SHANTI SACHI APAJO

VALI KARMANA YOGE KARINE JE KULAMAN AE AVATARE
TYAN POORNA PREME O'PRABHUJI APANI BHAKTI KARE
LAKH CHORASI BANDHANONE LAKSHAMAN LAI KAPAJO
PARAMATMA AE ATMANE SHANTI SACHI APAJO

SUSAM PATTI SUVICHAR SATKARMANO DAI VARSO
JANMO JANAM SATSANGTHI KIRTAR PAR UTARJO
AA LOKNE PARLOKMA TAV PRE RAGRAG VYAPJO
PARAMATMA AE ATMANE SHANTI SACHI APAJO

MALE MOKSH KE SUKH SVARGANAN ASHA URE EVI NATHI
DIYO DEH DURLABH MANAVINO BHajan KARAVA BHAVATHI
SACHUN BATavi ROO SHREE RANCHHOD RHUDAYE STHAPAJO
PARAMATMA AE ATMANE SHANTI SACHI APAJO

BHAJAN

MAITRI BHAVANUN PAVITRA JHARANUN,
MUJA HAIYAMAN VAHYA KARE.
SHUBH THAO AA SAKALA VISHVANUN,
EVI BHAVANA NITYA RAHE.

GUNATHI BHARELA GUNIJANA DEKHI,
HAIYUN MARUN NRUTYA KARE.
E SANTONAN CHARANA KAMALAMAN,
MUJA JIVANANUN ARGHYA RAHE.

DEEN KRURA NE DHARMA VIHONA,
DEKHI DILAMAN DARDA RAHE.
KARUNA-BHINI ANKHO-MANTHI,
ASRUO SHUBHA STROTA VAHE.

MARG BHULELA JEEVANA PATHIKA NE,
MARGA CHEENDHAVA UBHO RAHUN.
KARE UPEKSHA E MARAGANI,
TOYE SAMATA CHITTA DHARUN.

SANTA-JANONI DHARMA-BHAVANA,
HAIYE SAU MANAVA LAVE.
VERA JHERANAN PAPA TAJINE,
MANGALA GEETO E GAVE.

અંત્યોદ્ધિ સંસ્કાર અને પ્રાર્થના પૂર્વભૂમિકા

પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર આ બ્રહ્માંડનો ચરાચર (જીવ યા નિર્જવ) સૌનો એક રૂચિતા છે. આથી તે અમારા સૌના જીવાત્માનો માતા-પિતા છે. બ્રહ્મ, પરમાત્મા અને ભગવાન પરબ્રહ્મ, પરમેશ્વરના ત્રણ રૂપો છે. તેમાં જીવાત્મા પરમાત્માનો એક અંશ છે; અને તેનો હંમેશા દાસ છે. જીવાત્મા પરમાત્માથી વિમુખ બને છે, એનું કારણ મૃત્યુલોક એ દુઃખ અને ચિંતાઓથી બરેલું છે, આથી જીવાત્માને વારંવાર જન્મ લેવો પડે છે અને મરવું પડે છે. મૃત્યુલોકમાં દરેક વસ્તુ માયાવી છે અને અસ્થિર છે. અને તેમાં ફરતા ચક્ષની માફક હંમેશા પરિવર્તન થયાજ કરે છે. જીવાત્મા ચોરાસી લાખ ચોનિઓમાં જન્મ મરણાના ચક્ષમાં ફરતો જ રહે છે. જીવાત્માને ફરતાં ફરતાં કોઈકવાર પરમાત્માની કૃપાથી દેવને દુર્લભ હોય એવું જ્ઞાન-પ્રધાન માનવ દેહ મળે છે. આ માનવદ્દહ જો કે ભગવાનનું સ્વરૂપ જેવું જ છે, અને જીવાત્મા આ શરીર દ્વારા પરમાત્માની પ્રાપ્તિ કરી શકે છે.

હે કૃષ્ણા, કરુણાસિંધુ, દીનબંધુ જગાદપતિ - પૂર્ણ - પુરુષોત્તમ, દીનબંધુ, કૃપાસિંધુ ભગવાન શ્રી કૃષ્ણે કૃપા કરી જીવાત્માને માનવ દેહ આપી તેણો તેનો આદ્યાત્મિક સંબંધ સ્થાપિત કરેલો છે. અને હંમેશા તેનો દાસ બનાવાનો અવસર ઊભો કરી આપે છે.

જ્યારે મનુષ્ય ભરે છે; તો તેનું પંચભોતિક શરીર જ ભરે છે. આ શરીરનો પ્રાણ - જીવાત્મા કોઈ દિવસ મરતો જ નથી, કારણ તે નિત્ય તેમજ અનાદિ છે. આ જીવ પોતાના કર્મો અનુસાર વારંવાર બાળકના રૂપે જન્મ લે છે. જીવાત્માનું વારંવાર બાળક રૂપે જન્મ લેવું એનેજ પુનર્જન્મ કહેવામાં આવે છે. જો માણસ(જીવાત્મા) સંપૂર્ણરૂપે પરમાત્માની શરણાગતિ સ્વીકારી લે તો તે જન્મ મરણાના બંધનમાંથી મુક્તિ મેળવી લે છે અને ભગવાનના નિત્યધામમાં નિવાસ કરે છે.

અંત્યોદ્ધિ સંસ્કાર

(હિંદુ અંત્યોદ્ધિ સંસ્કારનું સંક્ષિપ્તમાં વર્ણન)

જન્મથી માંડી મૃત્યુ સુધી માનવ, પરમાત્મા કે જેણો અને બધું આપ્યું છે, તેના યશોગાન કરવા માટે સોળ સંસ્કાર કરવામાં આવે છે; તેમાં અંત્યોદ્ધિ સંસ્કાર તે અંતિમ સંસ્કાર છે.

જીવાત્મા પોતાના કર્મો અનુસાર નવશિશુના રૂપે પ્રાકૃતિક શરીર ધારણ કરે છે. મોક્ષ અથવા મુક્તિ દ્વારા જીવાત્મા જન્મ મરણાના બંધનમાંથી મુક્ત થઈ જઈ પરમાત્માના દિવ્યધામ, વૈંકુઠમાં નિવાસ કરે છે. આ વિપરીત શરીર પાંચ ભૌતિક તત્ત્વનું બનેલું હોવાથી નાશવંત છે અને મૃત્યુની દશામાં પાંચ તત્ત્વમાં મળી જાય છે. શરીરમાં જીવાત્માનાં વાસ દરમ્યાન કંઈ સૂક્ષ્મ તત્ત્વ-શક્તિઓ શરીરમાં કાર્યરત રહે છે. ચયુર્યેદ અનુસાર નિભન કરું તત્ત્વોની આહૃતિઓ, આપીએ છીએ. “પાંચ અત્યાવશ્યક વાયુ, પૃથ્વી, નભ-મંડળ, સ્વર્ગાર્ડિક સ્થાન, દશ દિશાઓ, અભિ, વાયુ, સૂર્ય, ચંદ્ર, તારાગણ, પવિત્રતા, બે નેત્રો, બે કાન,

વાળ, ચામડી, લોહી, માંસપેશિઓ, હાડકાં, સ્નાયુઓ, મજજા, વીર્ય, પુનર્જન્મ અભિનિવેશ, શુભકર્મ, વિવિધ ગતિઓ, ઉત્ત્રતિ, પાણી, નાભી, જીબ, આત્મશુદ્ધિ, સ્વષ્ટિતા, મોક્ષ, દુઃખ, તપસ્યા, તિતિક્ષા, દિવસ, પ્રતિશોધ, પ્રાચ્યશોધ, ઔષધિ, કાળ, મૃત્યુ, પરબ્રહ્મ ભौતિક શક્તિઓ, આદ્યાત્મિક શક્તિઓ, આદ્યાત્મિક આકાશ. ”

જો મૃતક પુરુષ હોય તો તેને પુરુષ સ્નાન કરાવે છે, જો સ્ત્રી હોય તો તેને સ્ત્રીઓ કરાવે છે. મૃતકદેહ પર ચંદનનો લેપ કરવામાં આવે છે, અને તેને નવાં વલ્લોમાં લપેટવામાં આવે છે. મૃતદેહન દહન કરવા માટે મોટે ભાગે નીચે જણાવેલ સામગ્રીઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. કેશર, કસ્તૂરી, ચંદનનાં લાકડાં, કપૂર, દી વગરે. મૃતદેહનું માથું ઉત્તર દિશામાં રાખવામાં આવે છે (રાખવું જોઈએ), મોટો દીકરો અથવા તો નજીકનો સંબંધી પુરુષ, મૃતદેહને પ્રણામ કરી તે જ પુરુષ મૃતદેહને અદિન ચાંપે છે. મૃતદેહની અસ્તિને પવિત્ર નદીઓ જેવી કે ગંગા, ચમુના વગેરેમાં વહેતા પાણીમાં પદ્ધરાવી દેવામાં આવે છે.

નજીકના સંબંધીઓ દરખાસ સુધી મૃત્યુશોક મનાવે છે. મૃત્યુના અગિયા કે બારબે દિવસ જ્યારે જીવાત્મા બીજા દેહમાં પ્રવેશ કરી જાય છે ત્યારે પંડિતને બોલાવીને પિંડદાન સંસ્કાર કરવામાં આવે છે. ઘણી જગ્યાએ એવો રિવાજ છે કે મરનારના કુટુંબીજનો દ્વારા આ સંસ્કાર સમયે બ્રાહ્મણોને ભોજન કરાવવામાં આવે છે અને દક્ષિણા આપવામાં આવે છે, કે જેથી મરનારના જીવાત્માને શાંતિ મળે. તેરમાના દિવસે સંબંધીઓ અને ભિત્રોને બોલાવી પરમાત્માના ભજન કિર્તન કરાવવામાં આવે છે. અને પછી મીઠાઈ વહેંચવામાં આવે છે, અથવા પરમાત્માને બોગ લગાડ્યા પછી પ્રસાદ્યુપે ભોજન કરાવવામાં આવે છે. જે વ્યક્તિ આ સંસ્કાર કરાવે છે તેને પુરોહિત અથવા પંડિત કહેવામાં આવે છે. પંડિતજી શુભ મુહૂર્ત પાણી અથવા બીજી સામગ્રીઓની શુદ્ધતા માટે પરમાત્માની અસીમ શક્તિઓના મંત્રોચાર દ્વારા આવાહન કરવામાં આવે છે.

પંડિતજી દ્વારા મૃતવ્યક્તિના જીવાત્માની મુક્તિ માટે અને લોકોના આત્મકલ્યાણ માટે શ્રીમદ્ભાગવદ ગીતાના ૧૫માં અદ્યાય “પુરુષોત્તમયોગ”નો પાઠ કરવામાં આવે છે. પુરુષોત્તમયોગ અદ્યાયમાં જીવાત્માને મૃત્યુલોકમાં શું શું ભોગવધું પડ્યું છે, તેમજ આદ્યાત્મિક જગતમાંથી ત્યાં રહેનારને ફરી મૃત્યુલોકમાં આવવું ન પડે તે માટેનું તુલનાત્મક વિવેચન કર્યું છે. જીવાત્માઓ ભગવાના દિવ્યધારમાં નિવાસ કરે છે તેઓ કદી પણ મૃત્યુલોકમાં પાછા ફરતા નથી અને હંમેશાં જ આનંદમય રહે છે.

શિખ પરિવારોમાં શિખધર્મની પ્રથા અનુસાર શ્રી ગુરુગ્રંથસાહેબમાં સમાવિષ્ટ “સોહિલા” ગુરુવાણીનું સાંજે વાંચન અને પ્રાર્થના કરાવાય છે. આ પ્રાર્થનાના એક ભાગનો અર્થ એ છે કે જેઓ પરમાત્માના અંશને પ્રાસ થઈ ગયા છે તેઓને જન્મ મરણાના ફેરામાંથી મુક્તિ મળી જશે. ભગવાન કે જેનું મૃત્યુ થતું નથી જેના ગુણાગાન આખા જગતમાં તેમ જ બ્રહ્માંડમાં ગાવામાં આવે છે. જૈન હિંદુ, મૃતવ્યક્તિના જીવાત્માના મોક્ષને માટે પવિત્ર “કલ્પસૂત્ર”નો પાઠ કરે છે.

વैदिक विधि

મृतદેહના અભિનદાહ પહેલાં નીચે મુજબની કાર્યપ્રણાલી અનુસરવાની છે.

- (૧) અંતિમ વિધિ સમય, સ્થળ અને સંજોગો પર આધાર રાખે છે. પહેલાં તો ફિયુનરલ ડાયરેક્ટર પાસેથી સદ્ગતનો મૃતદેહ દેર લાવવો.
- (૨) મૃતદેહનું(શબદનું) માથું ઉત્તર દિશા ભણી અને પગ દક્ષિણ દિશા તરફ રાખવાં.
- (૩) અંતિમ વિધિ કરવા માટે અંગત સગાંને બોલવવાં.
- (૪) દીપ પ્રગટાવી તેને મૃતદેહની જમણી બાજુ માથાની નજીક રાખવો.
- (૫) દીવડી પાસે ઘઉં કે અનાજ રાખવું.
- (૬) નજીકના સગાંએ જમણી બાજુ બેસીને અગર ઉભાં રહીને સદ્ગતને પિંડદાન કરવું. પિંડના ગોળા બાજરી, ઘઉં, તલ અને ખાંડના મિશ્રણથી બનાવાય છે. ક પિંડના ગોળા મૃતદેહની નજીક જમીન પર કે છાતી પર રાખવામાં આવે છે. પિંડદાનની વિધિ સમયે કોઈ રૂદુન કરવું નહિં.
- (૭) ત્યાર પછી નીચે મુજબ સંકલ્પ કરોવા:- અધ(દિવસ, પક્ષ, માસ વગેરે બોલવા) નામ(મરનારનું) ગોત્રચ (.....) પ્રેતસ્ય પ્રેતત્વ નિવૃત્તયથી ઉત્તમલોકપ્રામયર્થ અહમ ઔદ્વિદીહિક કર્મ કરિષ્યે ॥
- (૮) ત્યાર પછી અંગત સગાં ફૂલ કે ઘાસના તણાખલાં વડે મૃતદેહ પર પાણી છાંટતા છાંટતા નીચેના મંત્ર બોલે:

૩૦ આપો હિષા મયોભુવસ્તાન ઉજાજૈ દધાતન મહેરણાય ચક્ષસે ।

૩૦થો વઃ શિવતમો રસસ્તસ્ય ભાજયતે હ નઃ ।

ઉશાતીરિય માતરઃ તરમા અરંગમાભવો યસ્ય ક્ષયાય જીન્યથ ।

આપો જનથથા ચ નઃ ।

- (૯) પછી ગંગાજળમાં તુલસીપત્ર રાખવું અને તે ગંગાજળની ધારા સદ્ગતના મુખમાં કરવી અને ત્રણ વખત નીચેના મંત્ર બોલવા.

- (૧) ૩૦ નમો કેશવાય
- (૨) ૩૦ નમો નારાયણાય
- (૩) ૩૦ નમો માધવાય

તુલસીમાળા મૃતાત્માના કંઠમાં પહેરાવી. કપાળ પર ચંદનનો લેપ કરવો અને ચંદનનું લાકડું અને પાવડર બાજુમાં મુકવાં. પછી શરીરને અભિનહોત્રની જેમ નીચેના મંત્રો બોલતાં જ્વા, તલ સાથે આહુતિ આપવી.

૩૦ પ્રજાપતે સ્વાહા, ઈં પ્રજાપતયે ન મમ ।

૩૦ ઈન્ડ્રાય સ્વાહા, ઈંડ ઈન્ડ્રાય ન ભમ ।
 ૩૦ અગનયે સ્વાહા, ઈંડ અગનયે ન ભમ ।
 ૩૦ સોમાય સ્વાહા, ઈંડ સોમાયે ન ભમ ।
 ૩૦ યમાય સ્વાહા, ઈંડ યમાય ન ભમ ।
 ૩૦ મૃત્યુયે સ્વાહા, ઈંડ મૃત્યુયે ન ભમ ।
 ૩૦ બ્રહ્મણે સ્વાહા, ઈંડ બ્રહ્મણે ન ભમ ।

(૧૦) આ પછી ધીની (ધીની બદલે જવ, જલ) ત્રણ વધુ આહુતિ નીચેના મંત્રો સાથે આપવી.

૩૦ ભૂઃ સ્વાહા, ઈંડ અગનયે ન ભમ ।
 ૩૦ ભૂપઃ સ્વાહા, ઈંડ વાયપે ન ભમ ।
 ૩૦ સ્વઃ સ્વાહા, ઈંડ સુર્યાય ન ભમ ।

આ પછી હવન સામગ્રી સાથે આહુતિ આપી નીચેનો મંત્ર બોલવો.

૩૦ આયુર્યજોન કલ્પતામુ, પ્રાણો યજોન કલ્પતામુ
 ચક્ષુર્યજોન કલ્પતામુ, શ્રોત્રં યજોન કલ્પતામુ
 વાગ્ધજોન કલ્પતામુ, મનો યજોન કલ્પતામુ
 આત્મા યજોન કલ્પતામુ, બ્રહ્મા યજોન કલ્પતામુ
 જ્યોતિર્યજોન કલ્પતામુ, સ્વર્યજોન કલ્પતામુ
 પુષ્ટ યજોન કલ્પતામુ, યજો યજોન કલ્પતામુ સ્વાહા. ॥

(૧૧) આ પછી સૂકું નાળિયેર લેવું, તેમાં તલ અને ધી નાખી, કપાળ પર રાખી નીચેનો મંત્ર બોલવો:

અસૌ સ્વર્ગાય લોકાય સ્વાહા, જવલતુ પાવકે.

(૧૨) વધેલા ધીની આ મંત્ર બોલી ધારા પાડવી.

૩૦ વસો: પવિત્રમસિ શતધારં,
 વસો: પવિત્રમસિ સહસ્રધારં, દેવસ્તવા સવિતા પનાતુ,
 વસો: પવિત્રોણ શતધારેણ સુમધુક્ષઃ સ્વાહા.

(૧૩) આ પછી મૃત્યેણે સ્મરણભૂમિ પર લઈ જવો. ઋષ્ટતામાં નીચેના મંત્રો બોલવા.

રામનાય સત્ય હૈ, હરિ ૩૦ તત્ત્વસત, ૩૦ નમઃ શિવાય, શ્રી રામ જય રામ જય રામ.

૨-મશાન હોલમાં કરવાની વિધિ

હોલમાં જ્યારે બધા પોતાની જગ્યાએ બેસી જાચ ત્યારે મૃતદેહની સમક્ષ નીચેના મંત્રો બોલવાઃ

મહા – મૃત્યુજ્યા મંત્ર

ॐ ગ્રંભકં ચજામહે સુગંધિં પુષ્પિવર્દનમ् ।
ઉર્વરુકમિવ બન્ધનાનુ મૃત્યોર્મુક્ષીય માડમૃતાત् ॥

કાકડી પાકતાં છૂટે વેલાથી સહેજે થથા ।
તથા મુક્ત કરો મુજને મૃત્યુથી મૃત્યુંજ્ય ॥
ત્રિનેત્રી શિવને ભજુએ સુગંધી પુષ્પિવર્દક ।
અમૃતથી કરો વંચિત, હે ! વિશેશર શંકર ॥

શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા અનુસાર શ્રી ભગવાનુભાગ

અશોચ્યાનન્યશોચસ્તવं પ્રજાવાદંશ્ચ ભાષસે ।
ગતાસૂનગતાસૂન્યં નાનુશોચન્તિ પણિતાઃ ॥

શ્રી ભગવાન બોલ્યાઃ તું (પંડિતના જેવી) ડાહીડાહી વાતો કરે છે અને શોક ન કવા ચોગયનો શોક કરે છે, પણ જ્ઞાનીઓ મેરેલાં કે જીવતાંની પાછળ શોક નથી કરતા. ૨(૧૧)

દેહિનકસ્મિન્યથા દેહે કૌમારં યૌવનં જરા ।
તથા દેહનતપ્રાસિદ્ધિરસ્તત્ર ન મુખ્યતિ ॥

જેમ જીવાત્માને આ દેહમાં બાળપણ, જીવાની અને ઘડપણની પ્રાસિ થાય છે તેવી રીતે તેને બીજા દેહની પ્રાસિ પણ થાય છે. આવા ફેરફારથી દીર પુરુષ મુંજાતો નથી. ૨(૧૩)

અવિનાશી તું તદ્દિદ્ધિ ચેન સર્વમિંદ તતમ् ।
વિનાશમયસ્ત્યાસ્ત્ય ન કશિચિત્કર્તુર્મહંતિ ॥

જેના વડે આખું શરીર વ્યાખ છે તેને તું અવિનાશી જાણા. અવિનાશી આત્માનો નાશ કરવા કોઈ શક્તિમાન નથી. ૨(૧૭)

અન્તિવન્ત ઈમિ દેહ નિત્યસ્યોક્તાઃ શરીરિણાઃ ।
અનાશિનોક્રમેયસ્ત્ય તસ્માધુદ્યસ્ત્ય ભારત ॥

કદી નાશ ન પામતા અને માપી ન શકાય એવા સનાતન જીવાત્માનું ફક્ત ભૌતિક શરીર નાશ પામે છે. તેથી હે અર્જુન ! તું ચુક્ક કર. ૨(૧૮)

ન જાયતે ગ્રિથતે વા કદાચિત્તાયં
ભૂત્વા ભવિતા વા ન ભૂયઃ ।
અજો નિત્યઃ શાશ્વતોડયં પુરાણો
ન હન્યતે હન્યમાન શરીરિ ॥

આત્માને નથી જન્મ કે નથી મૃત્યુ. આ આત્મા પહેલાં હતો અને ભાવિમાં તે નહિ હોય એવુંચ
નથી. તેથી તે જન્મ અને મૃત્યરહિત છે, નિત્ય છે, શાશ્વત છે અને પુરાતન છે. દીરીર હણાવાથી
તે હણાતો નથી. ૨(૨૦)

વાસંસિ જીર્ણાનિ ચથ વિહાચ
નવાનિ ગૃહ્ણાતિ નરોડપરાણિ ।
તથા શરીરાણિ વિહાચ જીર્ણાન્ય-
ન્યાનિ સંચાતિ નવાનિ દેહી ॥

મનુષ્ય જેમ જૂનાં ને જરી ગયેલાં વસ્ત્રોને તજુને બીજાં નવા વસ્ત્રો ધારણા કરે છે તેમ જીવાત્મા
જીર્ણ થઈ ગયેલાં શરીરો તજુ દઈને બીજાં નવાં શરીરો ધારણા કરે છે. ૨(૨૨)

નૈનં છિન્દનિ શસ્ત્રાણિ નૈનં દહતિ પાવકઃ ।
ન ચૈનં કલેદયન્ત્યાપો ન શોષયતિ મારૂતઃ ॥

એ આત્માને શર્તો છેદી શકતાં નથી, અદ્દિન બાળી શકતો નથી, પાણી પલાળી શકતું નથી
અને પવન સૂક્ષ્મી શકતો નથી. ૨(૨૩)

અબ્યક્તોડયમયિન્યોડયવિકારોડમુખ્યતે ।
જ્યાદપાદેવં વિદિત્વૈન નાનુશોચિતુમહીસે ॥

આ આત્માને દાન્નિયથી જાણી શકાય નહિ તેવો, મનથી વિચારી શકાય નહિ તેવો અને
વિકારહિત કદ્યો છે, માટે એને એવો જાણીને, એનો શોક કરવો એ તને ઘટતું નથી. ૨(૨૫)

જાતસ્ય હિ ધ્યો મૃત્યુર્ધૂવં જન્મ મૃતસ્ય ચ ।
જ્યાદપરિહાર્યોર્થે ન ત્વં શોચિતુમહીસે ॥

જન્મેલનું મરણ નક્કી છે અને મરેલાનો જન્મ નક્કી છે. કેદી ટાળી ના શકાય એવા વિષયમાં
શોકર એ તને દાટે નહીં. ૨(૨૭)

દેહી નિત્યમવધ્યોડયં દેહે સર્વસ્ય ભારત ।
તસ્માત્સર્વાણુભૂતાનિ ન ત્વં શોચિતુમહીસે ॥

હે ભારતા ! બધાના દેહમાં રહેલો આ આત્મા સદા અવદય છે. તેથી કોઈ પ્રાણીનો શોક કરવો
તને છાજતો નથી. ૨(૩૦)

અન્તકાલે ચ ભાગેવ સ્મરન્મુક્તવા કલેવરમ् ।
થઃ પ્રયાતિ સ મદભાવં ચાતિ નાસ્ત્યત્ર સંશયઃ ॥

અને મરણયેળાએ મારું જ સ્મરમ કરતો કરતો જે કોઈ મનુષ્ય દેહ છોડે છે તે સદા મારું સ્વરૂપ
પામે છે એમાં સંશય નથી. ૮(૫)

ત્વમાદિદેવ: પુરુષ: પુરાણાસ્ત્વમસ્ય
ઇપશ્વરસ્ય પરં નિધાનમ् ।
વેતાસિ વેદં ચ પરં ચ ધાર
ત્વથા તત્ત્વં વિશ્વમનનતરૂપ ॥

આપ આદિ દેવ પુરાણ પુરુષ છો અને આ વિશ્વનું પરમ આશ્રયસ્થાન છો, આપ જાળનાર
તથા જાળવા યોગ્ય પરમધામ છો. હે અનંતરૂપોવાળા ! આપ વડે વિશ્વ વ્યાપ્ત છે. ૧૧(૩૮)

શ્રી ઈશ્વારનિષ્ઠ અનુસાર

વાયુરનિલમભૂતમથૈં ભરભાન્તં શારીરમ् ।
ઝોં કતો સ્મર કૃતં સ્મર કતો સ્મર કૃતં સ્મર ॥

આ ક્ષણાબંંગુર શરીર ભલે ભસ્ત્રિમભૂત થઈ જાય અને આ જીવનનો પ્રાણવાયુ સમગ્ર વાયુમાં ભલે
ભજી જાય. હે ભગવાન, હવે મારા બધા યજોને યાદ કરો અને તમે વસ્તુઓના છેવટના ભોક્તા
છો, માટે મેં જે કાંઈ તમારે માટે કર્યું તે બધું યાદ કરજો.

અગે નથ સુપથારાચે અસ્માન્ વિશ્વાનિદેવ વયુનાનિ વિદ્ધાન ।
ઉચ્ચોદ્યસ્મજુહુરાણમેનો ભૂથિષં તે નમઉક્તિવિદેમ ॥૧૮॥

હે ભગવાન, અદ્દિન જેવા શક્તિમાન, સર્વ સમર્થ, હું જમીન ઉપર પડીને તમને નમસ્કાર કરું
છું. હે ભગવાન, તમારી પાસે પહોંચાડતા સાચા રસ્તે મને લઈ જાય અને મેં જે કાંઈ ભૂતકાળમાં
કર્યું છે તે તમે બધું જાણાતા હોવાથી, મને મારા ભૂતકાળના પાપમાંથી મુક્ત કરો, જેથી મારી
પ્રગતિમાં કોઈ વિદન આપે નહીં.

આહ્વાન

ॐ પૂર્ણામદઃ પૂર્ણામિદં પૂર્ણાત્ પૂર્ણમુદ્યતે ।
પૂર્ણસ્થ પૂર્ણમાદાય પૂર્ણગીવાવાશિષ્યતે ॥

પરમેશ્વર ખામી રહિત અને સંપૂર્ણ છે. અને તેઓ સંપૂર્ણતયા ખામી રહિત છે. માટે જ તેમનામાંથી ૧ ઉદ્વતી બધી વસ્તુઓ, જેવી કે, આ ભૌતિક જગત સંપૂર્ણપણે ખામી રહિત છે. સંપૂર્ણમાંથી જે જે ઉદ્ભવે છે તે પોતે પણ સ્વયં સંપૂર્ણ છે. અને કારણ કે પરમેશ્વર પોતે સંપૂર્ણ છે માટે જ ઘણાએ સંપૂર્ણ એકમો તેમનામાંથી ઉદ્ભવે છે, તો પણ શોષ રૂપે તેઓ સંપૂર્ણ છે.

ઉપરિથિત સભાને ઉદ્બોધન

આદરણિય ભાઈ અને બહેનો, મહેરબાની કરી દુઃખી ન થાઓ ! શરીર ત્વાગી ગયેલા આત્માને માટે શોક કરવાથી માનસિક શાંતિનો ભંગ થાય છે. અને પંચભૌતિક શરીર કે જે નાશવંત છે તે પ્રતિ આશક્તિ વધે છે, શોક કરવાથી આપણાથી વિદાય થયેલા આત્માને કનકગત કરીએ છીએ. જે આત્મા મુક્તિ નથી પામતો, તેને આ નાશવંત શરીર ફરીથી ધારણ કરવું પડે છે, કે જન્મ-મરણ, રોગ, વૃદ્ધાવસ્થા, દુઃખ અને ચિંતાઓથી ભરપૂર છે. આ કારણસર આપણે આ સંસારમાં જન્મ-મરણના ફેરામાંથી કેવી રીતે મુક્ત થવું, એ માટે હંમેદી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આવો આપણે સૌ સાથે મળી આપણા મુક્તિદાતા શ્રી ભગવાન કૃષ્ણની પ્રાર્થના કરીએ કે તે અમારી/આમારા પ્રિય આદરણિય શ્રીમાન/શ્રીમતી/કુમાર/કુમારી.....

.....
ને એના અપરાધો માફ કરવા કૃપા કરે અને એમના આત્માને પોતાના નિત્યધામ “શ્રી વૈકુંઠ”

માં કાયમને માટે નિવાસ કરવા દેવાનો પ્રબંધ કરે, અને અમના સંબંધીઓ અને ભિત્રોને આ મોટી ઉણપ-ક્ષતિને સહન કરવાની શક્તિ પ્રદાન કરે.

જૈન હિન્દુઓ માટે

નવકાર મંત્ર

નમો અરિહંતાણં । નમો સિદ્ધાણં ।
નમો આયરિયાણં । નમો ઉવક્રાયાણં ।
નમો લોએ સત્વસાહુણં । એસો પંચ નમુક્કારો ।
સત્વ પાવપ્પણાસણો । મંગલાણં ચ સત્વેસિં ।
પઢમં હવદ્ય મંગલં ।

નમો અરિરંતાણં ।

એનો અર્થ એવો થાય છે કે હું અને પ્રણામ કરું છું જેણે આત્મિક શત્રુઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે. અગર અમે અમારા કોઈ, લોભ, દર, અજ્ઞાન વિગેરેને દૂર કરી શકીએ તો અમે અમરા શત્રુઓ ઉપર વિચફ પ્રાપ્ત કરી શકીએ.

નમો સિદ્ધાણં ।

એનો અર્થ એ થાય છે કે હું એવા મનુષ્યને પ્રણામ કરું છું જે સિદ્ધ પૂર્ણ થઈ ગયો છે. જેનામાં કોઈ દોષ નથી અને એ પ્રકાશનાં કિરણોથી પણ પવિત્ર છે. ઉપરાંત આનંદમય, જ્ઞાની, ભવિષ્યવેતા અને અમર છે.

નમો આચરિયાણં ।

એનો અર્થ એવો થાય છે કે અમે આચાર્યને પ્રણામ કરીએ છીએ. એ એવો માણસ છે જે પહેલાં પોતે આચરણ કરે છે. અને ત્યાર પછી ઉપદેશ કરે છે. જે ગુરુ કહેવાય છે.

મંગલાણં ચ સ્વચ્છિં ।

પદ્મં હૃવદ્ધ મંગલમ ।

એનો અર્થ એ થાય છે કે આ અત્યંત, પવિત્ર, દિવ્ય અને શુદ્ધ મંત્ર છે.

અંજળિ ગીત

હે નાથ જોડી હાથ પાયે પ્રેમથી સૌ માંગીએ
શરણ મળો સાચું તમારું એ હૃદયથી માંગીએ
જે જીવ આવ્યો આપ પાસે ચરણમાં અપનાવજો
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.
વળી કર્મના યોગે કરીને જે કુળમાં એ અવતરે
ત્યાં પૂર્ણ પ્રેમ ઓ પ્રભુજુ આપની ભક્તિ કરે
લખચોરાશી બંધનોને લક્ષમાં લઈ કાપજો
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.
સુસંપત્તિ સુવિચાર ને સંતકર્મનો દઈ વારસો
જન્મો જનમ સતસંગથી કિરતાર પાર ઉતારજો
આ લોકને પરલોકમાં તવ પ્રેમ રગરગ વ્યાપજો
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.

નમો ઉવજાયાણં ।

એનો અર્થ એવો થાય છે કે અમે એવા મનુષ્યને પ્રણામ કરીએ છીએ જે ઉપાદ્યાય છે. એ એવી વ્યક્તિ છે જે લગાતાર જ્ઞાનનું અદ્યયન કરે છે. દ્યાન લગાવે છે. આત્મ નિરિક્ષણ કરે છે. અને જ્ઞાનમાં ઓતપ્રોત રહે છે.

નમો લોઽે સંવસાહુણં ।

એનો અર્થ એવો થાય છે કે અમે આ સંસારમાં દરેક સાધુ અને સંતોને કોઈ બેદભાવ વગર, એની જ્યાતજ્ઞતા, વંદ્ય, રંગ અને રાષ્ટ્રીયતાનું દ્યાન રાખ્યા વગર પ્રણામ કરીએ છીએ.

એસો પંચ નમુક્કારો ।

બીંબ્ય પાવપ્યાસાણણો ।

એનો અર્થ એવો થાય છે કે અમે ઉપરનાં પંચે મંત્રોને પ્રણામ કરીએ છીએ. અને અમે અમારા દરેક પાપો તેમજ ભૂલને અમારા જીવનમાંથી દૂર કરીએ છીએ.

મળે મોક્ષ કે સુખ સ્વર્ગના આશા ઉરે એવી નથી
 દિયો દેહ દુલ્બ માનવીનો ભજન કરવા ભાવથી
 સાચું બતાવી તૃપ શ્રી રણાહોડ હૃદયે સ્થાપજો
 પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો.

ભજન

મૈત્રી ભાવનું પવિત્ર ઝરણું મુજ હૈયામા વછા કરે
 શુભ થાઓ આ સકલ વિશ્વનું એવી ભાવના નિત્ય રહે
 ગુણાથી ભરેલા ગુણીજન દેખી હૈયું મારું નૃત્ય કરે
 એ સંતોના ચરણ કમળમાં મુજ જીવનનું અદર્થ રહે
 દીન કૂર ને ધર્મ વિહોણા દેખી દિલમાં દંડ રહે
 કરુણાભીની આંખોમાંથી અશ્વરો શુભ સ્ત્રોત વહે
 માર્ગ ભૂલેલા જીવન પથિકને માર્ગ ચીધવા ઊભો રહું
 કરે ઉપેક્ષા એ મારગની તોચે સમતા ચિત્ત ધરું
 સંતજનોની ધર્મભાવના હૈયે સૌ માનવ લાવે
 વેર ઝેરના પાપ તજુને મંગળ ગીતો એ ગાવે

પ્રાર્થના

શાંતાકારં ભુજગશાયનં પદ્મનાભં સુરેશમ्,
 વિશ્વાધારં ગગનસદ્ધાં મેઘવર્ણં શુભાંગમ् ।
 લક્ષ્મીકાનંત કમલનયનં યોગિભિર્દ્યાનગમ્યમ्,
 વનને વિષણું ભવભયહરં સર્વલોકોકૈકનાથમ् ॥

શ્રી ભગવાન વિષણુ જે આનંદસ્વરૂપ છે, જે શોખનાગની શાયા પર શાસન કરે છે, જે નાલીમાં કમળ ધારણ કરે છે, જે સ્વર્ગના બધા જ લોકોના સ્વામિ છે, અને સંપૂર્ણ વિશ્વને ધારણ કરનાર છે, જે આકાશની માફક સર્વત્ર વ્યાસ છે, જેના સ્વરૂપનો રંગ ભૂરાં વાદળાં જેવો છે, જેના બધા જ હાથો અતિશય સુંદર છે, જે મહાલક્ષ્મી, ધન સંપિત અને શુભભાગ્યની દેવીના સ્વામિ છે, જેનું યોગીઓ મુનિઓ દ્યાનવસ્થામાં દર્શન કરે છે, અને જે બૌતિક જગતમાં જન્મ-મરણાના બંધનથી મુક્તિ આપે છે, તેને હું વંદન કરું છું.

શાંતિ પાઠ

ॐ ધો: શાંતિરંતરિક્ષ(ગું) શાંતિ:
 પૃથ્વી શાતિરાપ: શાતિરોધધથ: શાંતિ:
 વનસ્પતયઃ શાંતિ વિશ્વેષાવઃ શાંતિ બ્રહ્મ શાંતિ:
 સર્વ(ગું) શાંતિ: શાંતિ રેવ શાંતિ: સાભા શાંતિ રેવિ
 ઓં શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

અમો પરબ્રહ્મ પરમેશ્વરને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે બ્રહ્માંડના સર્વ નક્ષત્રોમાં શાંતિ હો; ધરતી માતા અને પાણીમાં શાંતિ હો; ઔષધિયો તેમજ વનસ્પતીઓમાં શાંતિ હો; બધા દેવ-દેવીઓમાં બ્રહ્મ શાંતિ પ્રદાન કરે; વિશ્વમાં શાંતિ હો; અમને શાંતિ પ્રદાન કરે ! અમને શાંતિ પ્રદાન કરે !! અમને શાંતિ પ્રદાન કરે !!!

अन्त्येष्टि संस्कार

भूमिका

परब्रह्म परमेश्वर इस ब्रह्मांड के चराचर के रचयिता है अतः वह हमारी जीवात्मा के माता-पिता है। ब्रह्म, परमात्मा और भगवान परब्रह्म परमेश्वर के तीन स्वरूप हैं। जीवात्मा परमात्मा का अंश है और उनका नित्य दास है। जीवात्मा परमात्मा का अंश है और उनका नित्य दास है। जीवात्मा परमात्मा से विमुख होने और माया की शरणागत होने के कारण मृत्युलोक में जो कि दुःख और चिंताओं से भरा है, बारबार जन्म लेता और मरता है। मृत्युलोक का सभी सामान माया निर्मित और अस्थाई है एवं एक घूमते हुए चक्र की तरह परिवर्तनशील है। जीवात्मा चौरासीलाख योनियों में जन्म-मरण के चक्र में घूमता रहता है। जीवात्मा को घूमते घूमते कभी परमात्मा की कृपा से देव दुर्लभ ज्ञानप्रधान मान देह मिलता है। यह मानव देह जो कि भगवान के स्वरूप जैसा है और जीवात्मा इसी शरीर द्वारा परमात्मा को प्राप्त कर सकता है। ‘‘हे कृष्ण, करुणा सिन्धु, दीन बन्धु, जगद्प्रते’’ - पूर्ण पुरुषोत्तम, दीनबन्धु कृपा सिन्धु भगवान श्री कृष्ण ने कृपा कर जीवात्मा को मानव देह प्रदान कर उसे उनसे आध्यात्मिक सम्बन्ध स्थापित कर नित्य दास बनने का अवसर प्रदान किया है।

जब मनुष्य मरता है, तो उसका पांचभौतिक शरीर ही मरता है। इस शरीर का प्राण, जीवात्मा अपने कर्मों के अनुसार बारबार शिशु के रूप में जन्म लेता है। जीवात्मा का बारबार शिशु के रूप में जन्म लेना ही पुनर्जन्म कहलाता है। जो मनुष्य (जीवात्मा) पूर्ण रूप से परमात्मा को शरणागत हो जाता है वह इस जन्म-मरण के बन्धन से मुक्त हो जाता है और भगवान के नित्यधारम में निवास करता है।

अन्त्येष्टि संस्कार

(हिन्दु अन्त्येष्टि का संक्षिप्त वर्णन)

जन्म से लेकर मृत्यु तक मानव परमात्मा, जिसने उसे सभी कुछ दिया है के यशोगान करने के लिये सोलह संस्कार किये जाते हैं। अन्त्येष्टि संस्कार अन्तिम संस्कार है।

जीवात्मा अपने कर्मों के अनुसार नवशिशु के रूप में प्राकृतिक शरीर धारण करता है। मोक्ष यानी मुक्ति द्वारा जीवात्मा जन्म-मरण के बन्धन से मुक्त होकर परमात्मा के दिव्यधार्म वैकुंठ में निवास करती है। इसके विपरीत, शरीर पांच भौतिक तत्वोंसे बना होने के कारण नासवान है और मृत्युकी दशामें पंच तत्वों में मिल जाता है। शरीर में जीवात्मा के निवास के दैरान कई सूक्ष्म तत्व हृ शक्तिर्या शरीर में कार्यरत रहती है। यजुर्वेद के अनुसार निम्न तत्वोंको आहुतिर्या देते हैं; पाँच अपान वायु, पृथ्वी, नम मण्डल, स्वर्गादिक स्थान, दस दिशाओं, अग्नि, वायु, सूर्य, चन्द्र, तारगण, पवित्रता, दो नेत्र, दो कान, केश, त्वचा, रक्त, वसा, मांस, स्नायु(मांस पेशियाँ), हड्डी, मज्जा, वीर्य, पुर्णजन्म, अभिनिवेश, शुभकर्म, विभिन्न गतिविधियाँ, उन्नति, जल,

नाभि, शुद्रता, आत्मशुद्धि, मोक्ष, दुःख, तपस्या, तितिक्षा, दिवस, प्रतिशोध, प्रायश्चित्, औषधि, काल, मृत्यु, परब्रह्म, भौतिक शक्तियाँ, आध्यात्मिक शक्तियाँ, आध्यात्मिक आकाश ।

अगर मृतक पुरुष है तो उसे पुरुष नहलाते हैं और अगर स्त्री है तो उसे महिलायें नहलाती हैं। मृत शरीर पर चन्दन का लेप किया जाता है और उसे नये बख्तोंमें लपेट दिया जाता है। मृतक को जलाने के लिये निम्न सामग्री का उपयोग किया जाता है; केशर, कस्तूरी, चन्दन की लकड़ी, कपूर, धी। मृतक का सिर उत्तर दिशा में रखा जाना चाहिये। ज्येष्ठ पुत्र निकट संबन्धी पुरुष द्वारा मृतक को प्रणाम किया जाता है और वही चिता में आग देता है। मृतक की अस्थियों को पवित्र नदियों जैसे गंगा, यमुना आदि में प्रवाहित कर दिया जाता है।

निकट संबन्धीजन दस दिन तक मृत्युशोक मनाते हैं। मृत्यु के घ्यारहवें और बारहवें दिन जब जीवात्मा दूसरे शरीर में प्रवेश कर जाती है तब पुरोहित को बुलाकर पिंडदान संस्कार किया जाता है। कई स्थानों पर यह भी प्रथा है कि मृतक के परिवारवाले इस संस्कार क समय ब्रह्मणों को भोजन करवाते और दक्षिणा देते हैं जिससे मृतक की जीवात्मा को शांति मिले। तेरहवें दिन संबन्धियों और मित्रों को परमात्मा के गुणानुवाद - संकीर्तन में सम्मिलित होने के लिये निमन्त्रित किया जाता है और मिठाई बाँटी जाती है अथवा परमात्मा को भोग लगाने के बाद प्रसाद रूप में भोजन करवाया जाता है।

वह व्यक्ति जो संस्कार करवाता है पुरोहित या पंडित कहलाता है। पंडितजी शुभ शकुन, जल और अन्य सामग्री की शुद्रता के लिये परमात्मा की उपयुक्त शक्तियोंका मंत्रोचारण द्वारा आवाहन करते हैं।

पंडितजी, मृत व्यक्ति की जीवात्मा की मुक्ति और इकट्ठे हुए लोगों के आत्मा कल्याण के लिये श्री भगवद्गीता के १५ अध्याय, परुषोत्तम योग, का पाठ करते हैं। परुषोत्तम योग अध्याय में जीवात्मा को इस मृत्युलोकमें क्या क्या भुगतना पड़ता है और आध्यात्मिक जगत में जहाँ के रहनेवालों की मृत्युलोक में वापस नहीं आना पड़ता का तुलनात्मक विवेचन किया है। वे जीवात्मायें जो भगवान के दिव्य धाम में निवास करती हैं, कभी भी मृत्युलोक में वापस नहीं आती और हमेशा ही आनन्दमय रहती है।

शिख परिवारों में शिख धर्म की प्रथा के अनुसार, श्री गुरुग्रन्थसाहिब में “सौहीला” गुरुवाणी का जो के सोते समय गाते हैं की प्रार्थना करते हैं। इस प्रार्थना के एक भाग का अर्थ है “कि जो भगवान के हो गये हैं, जिनका उनके नाम में मन रम गया हैं, उनको जन्ममरण के बन्धन से मुक्ति मिल जायेगी। मैने भगवान की मृत्यु से परे, जिसको यशोगान पूर्ण जगत में और ब्रह्मांड में है एसा पाया है।” जैन हिन्दु, मृत व्यक्ति की जीवात्मा के मोक्ष के लिये पवित्र कल्पसूत्र का पाठ करते हैं।

वैदिक विधि

पंडितजी मृतदेह के दाह संस्कार के लिये निम्न विधि से तैयारी करते हैं।

- १ यह संस्कार समय, स्थान और परिस्थितियों पर निर्भर करता है। मृत देह को अन्त्येष्टि-क्रिया अधिकारी(फ्यूनर डायरेक्टरज) के यहाँ से घर पर लाना चाहिये।
- २ मृतक शरीर का शिर उत्तर की ओर और पांव दक्षिण की तरफ रखें।
- ३ पुत्रादि या जो भी नजदीकी सम्बन्धी हो वह मृतक कर्म करें।
- ४ मृतक शरीर के दांथी तरफ, सिर के समीप, दीपक जलाकर रखें।
- ५ दीपक के समीप थोड़ा सा धान(कोई अनाज) रखें।
- ६ मृतक कर्म करने वाला व्यक्ति शव के दांथी ओर बैठ कर पिण्ड देवें। पिण्ड आटे-तिल-घी तथा खांड मिलाकर बनावें। छः(६) पिण्ड बना कर शव की छाती या जमीन पर रखने चाहिए। इस समय किसी को रोना नहीं चाहिए। छः पिण्ड का अभिप्राय है - बाहर का दरवा, चौराहा, विश्राम घर हूँ स्मशान घाट तथा अर्थी, सभी पिण्ड शव के साथ रख देवं।
- ७ इस के पश्चात् इस प्रकार संकल्प कीचिए।
अद्य(आज).....दिवस.....मास.....पक्ष(कृष्ण या शुक्ल)
नाम.....गोत्र.....(जाति ब्राह्मण या क्षत्रीय आदि) प्रेतस्य प्रेतत्व निवृत्यर्थ उत्तम लोक प्राप्तयर्थ और्ध्वदैहिकं कर्म करिष्ये ॥
- ८ तत्पश्चात् फूल या कुशाओं (सूखा धास) द्वारा शव पर जल छिड़कें। और साथ में मंत्र का उच्चारण करें।
ॐ आपोहिष्ठा मयो भुवः । तान उर्जे दधातन । महेरणाय चक्षसे
यो वः शिवतमो रसः । तस्य भाजयते ह नः । उशतीरिव मातरः ।
तस्मा अरंगमामवः । यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ।
- ९ उसके पश्चात् तुलसी के पत्ते गंगाजल में डालें और प्रत्येक बार भगवान का नाम उच्चारण करें।

ॐ केशवाय नमः

ॐ नारायणाय नमः

ॐ माधवाय नमः

तुलसी माला गले में डालें, चन्दन माथे पर लगायें, चंदन का जूर्ण शरीर के दोनों और रखें उसके पश्चात् अग्निहोत्र के समान ही निम्न मंत्रो द्वारा धृत आहुतिर्या देनी चाहिए।

ॐ प्रजापतये स्वाहा, इदं प्रजापते न मम ।
 ॐ इन्द्राय स्वाहा, इदं इन्द्राय न मम ।
 ॐ अग्नये स्वाहा, इदं अग्नये न मम ।
 ॐ सोमाय स्वाहा, इदं सोमाय न मम ।
 ॐ यमाय स्वाहा, इदं यमाय न मम ।
 ॐ मृत्युवे स्वाहा, इदं मृत्युवे न मम ।
 ॐ ब्रह्मणे स्वाहा, इदं ब्रह्मणे न मम ।

इसके बाद धी की तीन आहुतिर्या, और देवे

ॐ भूः स्वाहा, इदं अग्नये न मम ।
 ॐ भुवः स्वाहा, इदं वायवे न मम ।
 ॐ स्वः स्वाहा, इदं सूर्याय न मम ।

१० तदुपरांत निम्न मंत्र से हव सामग्री आज्य युक्त आहुतिर्या देवे

ॐ आयुर्ज्ञेन कल्पतां, प्राणो यज्ञेन कल्पतां,
 चक्षुर्ज्ञेन कल्पतां, श्रोत्रं यज्ञेन कल्पताम्,
 वाग्यज्ञेन कल्पाताम् मनो यज्ञेन कल्पताम्,
 आत्मा यज्ञेन कल्पाताम्, ब्रह्म यज्ञेन कल्पताम्,
 ज्योर्तिज्ञेन कल्पताम्, स्वर्यज्ञेन कल्पताम्,
 पृष्ठं यज्ञेन कल्पताम्, यज्ञो यज्ञेन कल्पताम्

११ तत्पश्चात् सूखा नारियल लीजिये, उस में तिल तथा धी भर कर शव के मस्तक पर रखें तथा मंत्र का उच्चारण करें।

“असौ स्वर्गाय लोकाय स्वहा ज्वलतु पावके”
धी की धारा वाहक आहुति देवे।

१२ ॐ वसोः पवित्रमसि शत धारं वसोः पवित्रमसि सहस्र धारम् ।
देवस्त्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेण शत धारेण सुसव कामधुक्षवः स्वाहा ।

१३ इस के पश्चात मृतक शरीर को श्मसान भूमि में ले जाना जाहिए और मार्ग में निम्न मंत्रो का उच्चारण करना चाहिए।

(१) राम नाम सत्य है । (२) हरिः ॐ तत्सत् ।
(३) ॐ नमः शिवाय । (४) श्रीराम जय राम जयजय राम ।

श्मशान भूमि पर पर्हुचने के पश्चात

कुछ क्षण के लिए सभी मृत आत्मा की शांति के लिए मैन(चुप) धारण करें और अन्तःकरण से परम पिता परमात्मा से प्रार्थना करें कि इस प्राणी की आत्मा को सद्गति प्रदान होवे और सभी सम्बन्धियों को इस महान शोक सहन करने की शक्ति प्रदान करें।

“ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः”

निम्न लिखित मंत्र का उचारण श्मशान भूमि के भवन में मृत देह के समक्ष करना चाहिए।

महा - मृत्यन्जय मंत्र

ॐ व्यंबकं यजामहे सुगन्धिम् पुष्टिवर्धनम् ।
उर्वारुकमिव बन्धनात् मृत्योर्मुक्षीतय माऽमृतात् ॥

हे विश्वात्मा, हृषि पुष्टि दायक, त्रिगुण रूपक भगवान् महादेव आप को मैं बन्दन करता हूँ और प्रार्थना करता हूँ कि जिस प्रकार ककड़ी पक जाने पर अपने बेल से स्वयं अलग हो जाती है, उसी प्रकार मुझे मृत्यु से मोक्ष प्रदान करें।

श्रीमद् भगवत् गीता के अनुसार

श्रीभगवानुवाच ।
अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।
गतासूनगतासून्दरं नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥ २ (११)

भगवान श्रीकृष्ण ने कहा, हे अर्जुन । पांडित्यपूर्ण बोलता हुआ भी तू उनके लिए शोक कर रहा है जो शोक के योग्य नहीं है । पर पण्डितजन तो जिन के प्राण चले गये हैं और जिनके प्राण नहीं गये हैं, उनके लिये भी शोक नहीं करते ॥ २(११)

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ।
तथा देहान्तप्राप्तिर्भीरस्तत्र न मुद्यति ॥ २(१३)

जिस प्रकार माया-बद्ध जीव को इस देह में क्रम से कौमार, यौवन तथा वृद्धावस्था की प्राप्ति होती है, उसी भाँति मृत्यु होने पर अन्य देह की प्राप्ति होती है । स्वरूपज्ञानी धीर पुरुष इससे मोहित नहीं होता २(१३)

अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततम् ।
विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ २(१७)॥

अविनाशी तो उसको जान, जो सम्पूर्ण शरीर में व्याप्त है । इस अव्यय आत्मा का विनाश करने में कोई भी समर्थ नहीं है ॥२(१७)॥

अन्तवन्त इमे देहा नित्यस्योक्ता: शरीरिणः
अनाशिनोऽप्रेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत ॥२(१८)॥

इस अविनाशी, अप्रमेय और नित्य रहने वाले आत्मा की पाकृत देह ही नाशबान् है। अतएव हे भरतवंशी
अर्जुन । तुं युद्ध कर ॥२(१८)॥

न जायते प्रियते वा कदाचिन्
नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो
न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥२(२०)॥

आत्मा किसी भी काल में न तो जन्मता है और न मरता ही है ।
तथा एक बार होकर यह कभी नष्ट भी नहीं होता । यह नित्य, अजन्मा, शाश्वत् और पुरातन है ।
देह मारे जाने पर भी आत्मा नहीं मारा जाता ॥२(२०)॥

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय
नवानि गृह्णति नरोऽपरणि ।
तथा शरीराणि विहाय जीर्णा-
न्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥२ (२२)॥

जिस प्रकार मनुष्य पुराने वस्त्रों को त्याग कर नये वस्त्र धारण करता है, उसी प्रकार आत्मा पुराने जीर्ण
शरीरों को त्याग कर नूतन देह ग्रहण करता है ॥ २(२२)॥

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।
न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥२(२३)॥

इस आत्मा को शस्त्र काट नहीं सकता, अग्नि जला नहीं सकती, जल गीला नहीं कर सकता और वायु
सुखा नहीं सकती ॥२(२३)॥

अव्यक्तोऽयमविकार्योऽयमुच्यते ।
तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि ॥२(२५)॥

यह आत्मा अव्यक्त, अचिन्त्य तथा अविकारी कहा जाता है। इसे ऐसा जानकर तुझे देह के लिए शोक
नहीं करना चाहिए ॥ २ (२५)॥

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।
तस्मादपिरिहार्येऽर्थं न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ २(२७)॥

जिसका जन्म हुआ है, उसकी मृत्यु निश्चित है और मेरे हुए का पुनर्जन्म निश्चित है ।
अतएव इस अनिवार्य स्वर्धर्म-पालन में तू शोक करने के योग्य नहीं है ॥२(२७)॥

देही नित्यवध्योऽय देहे सर्वस्य भारत ।
तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं खशीचतुर्महसि ॥ २(३०) ॥

हे भरतवंशी अर्जुन ! देह में निवास करने वाला आत्मा कभी नहीं मारा जा सकता । इसलिये किसी प्राणी के लिए तू शोक करने के योग्य नहीं है ॥ २(३०) ॥

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
यः प्रयाति स मद्रभावं याति नास्यत्र संशयः ॥ ८(५) ॥

जो कोई अन्तकाल में मेरा स्मरण करता हुआ देह को त्यागता है, वह तत्काल मेरे स्वभाव को प्राप्त हो जाता है - इसमें कुछ भी सन्देह नहीं है ॥ ८(५) ॥

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराण
स्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ।
वेत्तासि वेद्यं परं च धाम
त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ॥ ११(३८) ॥

प्रभो ! आप आदिदेव और सनातन पुरुष हैं, आप ही इस प्राकृत-जगत् के एकमात्र आश्रय हैं ।
आप सब कुछ जानते हैं और जो कुछ जानने योग्य है, वह भी आप ही हैं ।
हे अनन्तरूप ! यह सम्पूर्ण सृष्टि आप से व्याप्त है ॥ ११(३८) ॥

श्री ईशोपनिषद् के अनुसार

वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तं शरीरम् ।
ॐ क्रतो स्मर कृतं स्मर क्रतो स्मर कृतं स्मर ॥ १७ ॥

इस अस्थाई शरीर को अग्नि में जल कर भस्म होजाने दो और प्राण वायु सर्वव्यापी वायु में मिल जाने दो । अब, हे मेरे भगवान ! कृपा करके सभी वज्रों को याद रखिये जो मैंने किये हैं और क्योंकि आप ही अन्तिम भोक्ता हैं इसलिये जो कुछ भी मैंने आपके लिये किया है उसे याद रखिये ।

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिषां ते नमउर्किं विधेम ॥ १८ ॥

हे अग्नि जैसे शक्तिशाली भगवान ! सर्व शक्तिमान ! मैं आपके चरणों में जंडवत् करके अब प्रणाम करता हूँ । हे भगवान ! मुझे सही मार्ग दिखलाइये जिससे मैं आपके पास पहुंच सकूँ । और क्योंकि आप जानते हैं कि मैंने भूत काल में क्या किया है; कृपी कर के मुझे पिछले पापों के फलों से मुक्त कीजिये मेरी प्रगति में कोई रुकावट न होवे ।

आहान

ॐ पूर्णमदः पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

परम प्रभु परिपूर्ण हैं, और उनसे उत्पन्न हुई सभी वस्तुएँ जैसे यह दृश्य जगत् आदि भी अपने आप में पूर्ण हैं। संपूर्ण इकाइयों के उत्पन्न हो जाने पर भी वे संपूर्ण ही रहते हैं।

उपस्थित सभा को संबोधन

आदरणीय भाइयों/और बहनों ! कृपया दुःखी न हो । शरीर त्याग कर गई आत्मा के लिये शोक करने से मानसिक शान्ति भंग होती है और पंचभौतिक शरीर नाशवान है के प्रति आसक्ति बढ़ती है । शोक करने से हम, हमसे विदा हुई आत्मा को क्षुब्ध करते हैं । वह आत्मा जो मुक्ति को नहीं प्राप्त करती उसे पुनः इस नश्वर शरीर में जो कि इस भौतिक संसार में जन्म-मरण, रोग, वृद्धावस्था, दुःख और चिन्ताओं से ग्रस्त है में आना पड़ता है । इसलिये हमें इस संसार के आवागमन के चक्र से मुक्त होने के लिये सतत प्रयत्न करना चाहिये ।

आइये हम सब मिलकर हमारे मुक्तिदाता श्री भगवान कृष्ण से प्रार्थना करें कि वह हमारे/हमारी प्रिय / आदरणीय श्रीमान/श्रीमती/कुमार..... को उनके अपराधों को अपनी अहेतु की कृपा से क्षमा करने और इनकी आत्मा को अपने नित्यधारम ‘वैकुंठ’ में सदा सदा के लिये निवास प्रदान करने की कृपा करें और उनके संबंधियों और मित्रों को इस महान क्षति को सहन करने की शक्ति प्रदान करें ।

जैन हिन्दुओं के लिये नवकार मंत्र

नमो अरिहंताणं ।
नमो सिद्धाणं ।
नमो आयरियाणं ।
नमो उवज्ञायाणं ।
नमो लोए सब्वसाहूणं ।
एसो पंच नमुकारो ।
ऋव पावप्पणासणो ।
मंगलाणं च सब्वेसि ।
पठमं हवई मंगलम् ।

नमो अरिहंताणं ।

इसका तात्पर्य यह है कि हम उस मनुष्य को प्रणाम करते हैं जिसने अपने आत्मिक शत्रुओं को जीत लिया है । अगर हम शत्रुओं को जीत लिया है । अगर हम हमारे क्रोध, लोभ, डर, अज्ञान आदि को दूर कर दें तो हम हमारे शत्रुओं पर विजय पा लेते हैं ।

नमो सिद्धाणं ।

इसका तात्पर्य यह है कि हम उस मनुष्य को प्रणाम करते हैं । उसमें कोई दोष नहीं है, वह प्रकाश किरण से भी अधिक पवित्र है और आनन्दमय, ज्ञानी, भविष्य दृष्टा और अमर है ।

नमो आयरियाणं ।

इस का तात्पर्य यह है कि हम आचार्यों को प्रणाम करते हैं । ये वे मानव हैं जो पहले स्वयं आचरण करते हैं और बाद में उपदेश देते हैं । ये गुरु कहलाते हैं ।

मंगलाणं च सव्वेसिं । पढमं हवई मंगलम् ।

इसका तात्पर्य यह है कि ये अत्यन्त पवित्र, दिव्य और शुद्ध मंत्र हैं ।

अंजली गीत

है नाथ जोड़ी हाथ पाये प्रेमथी सौ मांगिए ।

शरण मळे साचुं तमारुं ऐ हृदयथी मांगीए ।

जे जीव आत्मो आप पासे चरणमां अपनावजो ।

परमात्मा ए आत्माने शान्ति साची आपजो ।

वली कर्मना योगे करी जे कुळमां ए अवतरे ।

त्यां पूर्ण प्रेमे ओ प्रभुजी आपनी भक्ति करे ।

लख चोराशी बंधोने लक्ष्मां लई कापजो ।

परमात्मा ए आत्माने शान्ति साची आपजो ।

सुसंपत्ति, सुविचार सत्कर्मनो दई वारसो ।

जन्मो जन्म सत्संगग्थी किरतार पार उतारजो ।

आ लोकने परलोकमां तव प्रेम रगरग व्यापजो ।

परमात्मा ए आत्माने शांति साची आपजो ।

नमो उवज्ञायाणं ।

इसका तात्पर्य यह है कि हम उस मनुष्य को प्रणाम करते हैं जो लगातार ज्ञान अर्जन करता है, ध्यान लगाता है, आत्म निरिक्षण करता है, और ज्ञान से ओतप्रोत है ।

नमो लोए सव्वसाहूणं ।

इस का तात्पर्य यह है कि हम इस संसार में सभी साधु और सन्तों को बिना किसी भेद भाव और उनकी जात, वंश, रंग और राष्ट्रीयता का ध्यान दिये बिना प्रणाम करते हैं ।

एसो पंच नमुक्कारो ।

त्र्यव्य पावप्पणासणो ।

इनका तात्पर्य यह है कि हम इपरोक्त पाँचों मंत्रों को प्रणाम करते हैं और हम हमारे सभी पापों और अज्ञान रूपी धूल को हमारे जीवन से हटाते हैं ।

मले मोक्ष के सुख स्वर्गना आशा उरे एवी नथी ।
दियो देह दुर्लभ मानवीनो भजन करवा भावथी ।
साचुं बतावी रूप श्री रणछोड हृदये स्थापजो ।
परमात्मा ए आत्माने शान्ति साची आपजो ।

भजन

मैत्री भावनुं पवित्र झरणुं, मुज हैयामां वह्या करे;
शुभ थाओ आ सकल विश्वनुं, एवी भावना नित्य रहे ।
गुणथी भरेला गुणीजन देखी, हैयुं मारुं नृत्य करे;
ए संतोना चरण कमलमां, मुज जीवननुं अर्ध्य रहे ।
दीन कूर ने धर्मविहोणा, देखी दिलमां दर्द रहे;
करुणाभीनी आंखोमाथी, अश्रुओ शुभ खोत वहे ।
भार्ग भुलेला जीवन पथिक ने, मार्ग चाँधवा उभो रहूँ;
करे उपेक्षा ए मारणनी, तोये समता चित धरु ।
संतजनोनी धर्मभावना, हैये सौ मानव लावे;
वेर झेरनां पाप तीने, मंगल गीतो ए गावे ।

प्रार्थना

शांताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशम्
विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभांगम् ।
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानिगम्यम्
वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ।

श्री भगवान विष्णु जो आनन्दस्वरूप है; जो श्री शेषनाग शैङ्घ्या पर शयन कर रहे हैं; जिनकी नाभी में कमल का फूल है; जो सभी स्वर्गादिक लोकों के स्वामी हैं और संपूर्ण विश्व के धारक है; जो आकाश की तरह सर्वत्र व्याप्त है; जिनके स्वरूप का रंग नीले बादलों जैसा है; जिनका योगी मुनी ध्यानवस्था में दर्शन करते हैं और जो भौतिक जगत के जन्म-मरण के बन्धन से मुक्ति देने वाले हैं उनको बंदन करता हूँ।

शांतिपाठ

ॐ द्यौः शांतिस्तरिक्षः शांतिः पृथिव शांति रापः
शांतिरोषधयः शांति वनस्पतयः शांतिर्विश्वेदेवा:
शांति ब्रह्म शांतिः सर्व शांतिः शांतिरेव शांतिः सामा शांतिरेधि ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

हम परब्रह्म परमेश्वर से प्रार्थना करते हैं कि ब्रह्माण्ड के सभी नक्षत्रों में शान्ति हो; धरती माता और जल में शान्ति हो; औषधियों एवं वनस्पतियों में शान्ति हो । सभी देव-देवियों तथा ब्रह्म शान्ति प्रदान करें; विश्व में शान्ति हो । सर्वत्र, सम्पूर्ण शान्ति रहे । हमें शान्ति प्रदान करों । हमें शान्ति प्रदान करों ॥ हमें शान्ति प्रदान करों !!

મંગાલ મંદિર ખોલો

મંગાલ મંદિર ખોલો, દયામય મંગાલ મંદિર ખોલો

જીવન વન અતિ વેગે વટાવ્યું (૨)

દ્વાર ઊભો શિશુ ભોળો.....દયામય (૨)

તિમિર ગાયું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો,(૨)

શિશુને ઊરાં લ્યો લ્યોદયામય (૨)

નામ મધુર તમ રટયો નિરંતર,(૨)

શિશુ સહ પ્રેમે બોળો.....દયામય (૨)

દિવ્ય તૃષણાતુર આવ્યો બાળક,(૨)

પ્રેમ અમી રસ ઠોળો.....દયામય (૨)

Mangal Mandir Kholo

Mangal Mandir Kholo, Dayamay Mangal Mandir Kholo

Jeevan Van Ati Vege Vatavyu, (2)

Dwar Ubhho Shishu Bholo

Dayamay (2)

Timir Gayu Ne Jyoti Prakashyo (2)

Shishune Urma Lyo Lyo

Dayamay (2)

Naam Madhur Tam Ratyo Nirantar (2)

Shishu Sah Preme Bolo

Dayamay (2)

Divya Trushatr Avyo Balak (2)

Prem Amee Ras Shholo

Dayamay (2)

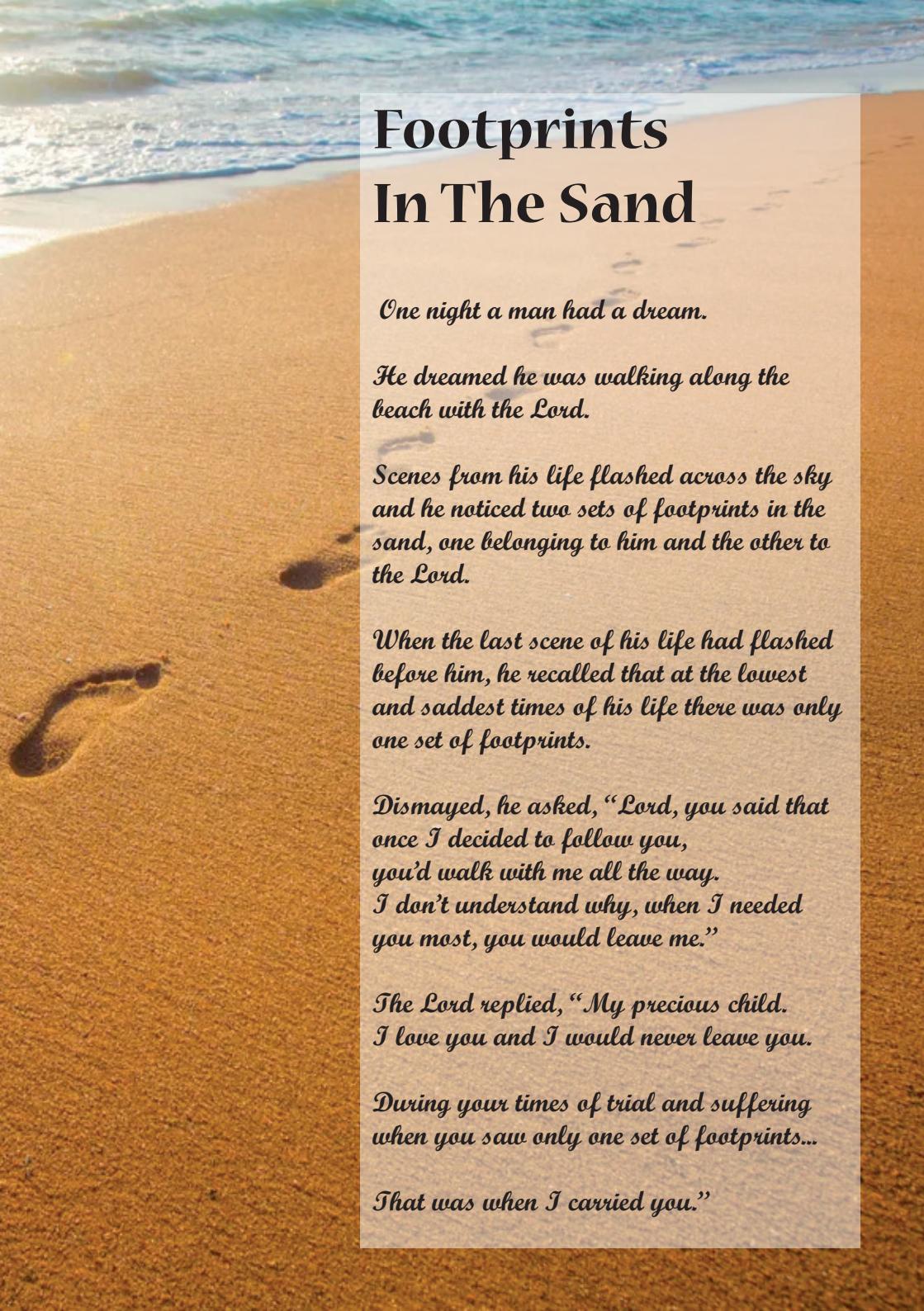
AB SAUNPA DIYAA ISA JEEVANAKAA, SAB BHAAR TUMHAARE HAATHOME
 HAE JEET TUMHAARE HAATHOME, AUR HAAR TUMHAARE HAATHOME
 MERAAN NISCHAYABAS EKA YAHEE, IKA BAAR TUMHE PAA JAAUME
 ARPANA KAR DOON DUNIYABHARKAA, SAB PYAAR TUMHAARE HAATHOME
 JO JAGAMEIN RAHU TO AISE RAHUN, JYO JALAMEIN KAMALKAA PHOOL RAHE
 MERE SAB GUNA DOSHA SAMARPIT HO, KARTAARA TUMHAARE HAATHOME
 YADI MAANAVKAA MUJHE JANMA MILE, TO TAVA CHARANOKAA POOJAAREE BANU
 ISA POOJAKA KEE IKA RAKHATAA, HO TAARA TUMHAARE HAATHOME
 JAB JAB SANSAARKAA KAIDEE BANU, NISHKAAM BHAAVASE KARMA KARU
 PHIR ANTA SAMAYAME PRAANA TAJU, NIRAAKAAR TUMHAARE HAATHOME
 MUJAME TUJHME BAS BHED YAHEE, MEI NAR HOON TUM NAARAAYANA HO
 MEI HOON SANSAARKE HAATHOME, SANSAAR TUMHAARE HAATHOME

अब सोंप दिया इस जीवनका, सब भार तुम्हारे हाथों में
 है जीत तुम्हारे हाथों में, और हार तुम्हारे हाथों में
 मेरा निश्चय है बस एक यही, इक बार तुम्हे पा जाऊं में
 अर्पण कर दूँ दुनिया भर का, सब प्यार तुम्हारे हाथों में
 जो जग में रहूँ तो ऐसे रहूँ, ज्यो जल में कमल का फूल रहे
 मेरे सब गुण दोष समर्पित हो, भगवान तुम्हारे हाथों में

यदि मानव का मुझे जन्म मिले, तो तब जरणों का पूजारी बनूँ
 इस पूजक की इक इक रगका, हो तार तुम्हारे हाथों में
 जब जब संसार का कैदी बनूँ, निष्काम भाव से कर्म करूँ
 फिर अंत समय में प्राण तजूँ, निराकार तुम्हारे हाथों में, साकार तुम्हारे हाथों में
 मुझ में तुझ में बस भेद यही, मैं नर हूँ तुम नारायण हो
 मैं हूँ संसार के हाथों में, संसार तुम्हारे हाथों में.

अब सोंप दिया ईस जुवनका, सब भार तुम्हारे हाथोंमें
 है जीत तुम्हारे हाथोंमें, और हार तुम्हारे हाथोंमें
 मेरा निश्चय बस एक यही ईक बार तुम्हें पा जाऊंमें
 अर्पणा कर दूँ दुनियाभरका, सब प्यारतुम्हारे हाथोंमें
 जो जगमें रहूँ तो ऐसे रहूँ ज्यों जलमें कमलका फल रहे
 भेरे सब गुणों दोष सभर्पित हो, करतार तुम्हारे हाथोंमें
 यदि भानवका भुजे जन्म भिले तो तव चरणोंका पूजारी बनूँ
 ईस पूजक की ईक ईक रगका, हो तार तुम्हारे हाथोंमें
 जब जब संसारका कैदी बनूँ निष्काम भावसे कर्म करूँ
 फिर अंत सभयमें प्राण तजूँ, निराकार तुम्हारे हाथोंमें
 मुझमें तुझमें बस भेद यही मैं नर हुं तुम नारायण हो
 मैं हुं संसार के हाथोंमें, संसार तुम्हारे हाथोंमें

Footprints In The Sand

One night a man had a dream.

He dreamed he was walking along the beach with the Lord.

Scenes from his life flashed across the sky and he noticed two sets of footprints in the sand, one belonging to him and the other to the Lord.

When the last scene of his life had flashed before him, he recalled that at the lowest and saddest times of his life there was only one set of footprints.

Dismayed, he asked, "Lord, you said that once I decided to follow you, you'd walk with me all the way. I don't understand why, when I needed you most, you would leave me."

The Lord replied, "My precious child. I love you and I would never leave you.

During your times of trial and suffering when you saw only one set of footprints...

That was when I carried you."

A standard linear barcode is positioned within a white rectangular box. The barcode consists of vertical black bars of varying widths. To the left of the barcode, the number "9" is printed. To the right, the numbers "781838" are printed, followed by a vertical bar, and then "023706".